

Middelburg, 5 september 2006
Nummer RMW0610084/33
Afdeling Milieuhygiëne

BESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZEELAND

Op 4 april 2006 is een verzoek ingekomen van Total Raffinaderij Nederland N.V. (TRN) te Nieuwdorp om een vergunning als bedoeld in artikel 8.1, eerste lid, onder b van de Wet milieubeheer.

1 AANVRAAG

De inrichting is bestemd voor de verwerking van ruwe aardolie tot de producten dieselolie, benzine, LPG, vliegtuigbrandstof, huisbrandolie, stookolie, nafta, oplosmiddelen, benzeen en xyleen (categorie 5.3 onder b van Bijlage 1 van het Ivb).

Om aan de toekomstige eisen van schonere producten te kunnen voldoen, is er een toenemende behoefte aan waterstof om dieper te kunnen ontzwavelen. Om aan de groeiende vraag aan waterstof te kunnen voldoen is TRN voornemens een nieuwe waterstoffabriek te bouwen. De aanvraag betreft het wijzigen van de inrichting door het bouwen en in bedrijf nemen van een tweede Waterstof Productie Eenheid, de HPU2. De aangevraagde activiteit heeft gevolgen voor het milieu. In hoofdstuk 5 van deze considerans gaan wij hier nader op in.

De inrichting is gelegen aan de Luxemburgweg 1 te Nieuwdorp, kadastraal bekend als gemeente Borsele, sectie A, nummer 856.

Vergunnings situatie

De inrichting beschikt over een revisievergunning van 23 december 1995, nummer 9510236/1978/41. Daarnaast zijn in de loop der jaren een aantal veranderingen geformaliseerd met diverse veranderingsvergunningen en meldingen. Onderhavige aanvraag is een wijziging van deze vergunning. Wij merken op dat momenteel ook gewerkt wordt aan een revisievergunning voor de gehele inrichting. Op het moment dat die revisievergunning van kracht wordt, vervalt deze vergunning.

2 PROCEDURE

Voor de voorbereiding van de beschikking is de procedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer gevolgd.

3 COÖRDINATIE/AFSTEMMING

a. Wvo

Uit overleg met Rijkswaterstaat, directie Zeeland, is gebleken dat er geen aanleiding is om de bestaande vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren aan te passen. Er vindt dan ook geen gecoördineerde behandeling plaats. Rijkswaterstaat, directie Zeeland, heeft bij brief van 2 mei 2006, kenmerk 3934 aan TRN laten weten dat de lozing uit de HPU2 binnen de vigerende vergunning passen, maar dat TRN wel schriftelijk dient aan te geven of na de ingebruikname van de HPU2 nog kan voldoen aan de voorschriften van de Wvo-vergunning.

b. Woningwet

Deze vergunning omvat een wijziging waarvoor een bouwvergunning noodzakelijk is. Coördinatie/afstemming met de bouwvergunning is nu dus noodzakelijk.

4 MER

In het Besluit milieueffectrapportage is een opsomming van activiteiten opgenomen waarvoor het opstellen van een milieueffectrapport of het uitvoeren van een mer-beoordelingsplicht verplicht is. De in de aanvraag genoemde activiteiten vallen niet onder de mer-(beoordelings)plicht. Ook is geen sprake van mer-plicht ingevolge de Provinciale milieuverordening Zeeland.

5 OVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT DE AANVRAAG IN RELATIE TOT HET WETTELIJK TOETSINGSKADER

De onderhavige aanvraag is getoetst aan het wettelijk toetsingskader.

- Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn betrokken:
 - de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
 - de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien haar technische kenmerken en haar geografische ligging;
 - de mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen;
 - het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.
- Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten is rekening gehouden met de beleidsuitgangspunten en met de geldende richtwaarden (voor zover van toepassing).
- Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn de geldende grenswaarden, de regels gesteld in een instructie AMvB, de in de provinciale milieuverordening opgenomen instructieregels en de aanwijzingen die met betrekking tot de beslissing op de aanvraag door de Minister zijn gegeven, in acht genomen (voor zover van toepassing).

Dit heeft geleid tot het volgende.

5.1 Algemeen

Total Raffinaderij Nederland N.V. (TRN) is sinds 1974 gevestigd aan de Luxemburgweg te Nieuwdorp aan de zuidoostzijde van het Sloegebied. De locatie van de raffinaderij is gelegen in een voormalig schorren- en poldergebied, het zogenaamde Zuid-Sloe, dat gelegen is ten zuiden van de in 1949 door indijking ontstane Quarlespolder. Aan dit gebied is een haven-/industriële bestemming gegeven. De drie dichtstbijzijnde woonkernen zijn de dorpen Borssele, 's-Heerenhoek en Nieuwdorp, die op ca. 2 km afstand van TRN gelegen zijn.

Nieuwe ontwikkelingen in de directe omgeving zijn het gereedkomen van de Westerscheldetunnel, de voorgenomen aanleg van de Westerschelde Container Terminal (WCT) en de voorgenomen bouw van een nieuwe gasgestookte elektriciteitscentrale in het Sloegebied.

5.2 Best beschikbare technieken

Op 1 december 2005 is de Wet tot wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (verduidelijking in verband met de EG-richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging; vergunning op hoofdzaken/vergunning op maat) in werking getreden (Stb. 2005, 432). Een belangrijk gevolg daarvan zijn de aanpassingen aan het toetsings- en begrippenkader voor vergunningverlening, voortvloeiend uit de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn. In deze vergunning is daarmee rekening gehouden.

Uit de gewijzigde Wet milieubeheer volgt dat het van belang is om een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. Dat wordt gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor onderhavige inrichting, zijn de in artikel 5a.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) vermelde punten speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

5.2.1 IPPC-installaties

Voor inrichtingen waartoe installaties behoren die vallen onder de IPPC-richtlijn, geldt dat zij ingevolge artikel 22.1a. Wm, uiterlijk 31 oktober 2007 met deze Richtlijn in overeenstemming moeten zijn. Nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) installaties moeten gelijk voldoen aan IPPC-richtlijn.

In de zogenoemde BREF's (BAT Reference Documents) zijn voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de best beschikbare technieken weergegeven. De BREF's zullen worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de IPPC-richtlijn, maar zijn nog niet voor alle bedrijfstakken vastgelegd. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's, waarin de best beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld. De BREF's zijn deels in de NeR opgenomen, te samen met een oplegnotitie. Op termijn zal dit proces worden voltooid. Van een BREF mag alleen gemotiveerd worden afgeweken.

Hoewel de BREF's zo veel mogelijk gericht zijn op een integrale behandeling en beoordeling van de milieuaspecten van bedrijven uit de betrokken sector, worden soms bepaalde relevante aspecten niet of niet volledig gedekt. Dit geldt vooral bij lokale aspecten als geluid, stank en externe veiligheid.

In Bijlage I van de IPPC-richtlijn is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. In deze bijlage zijn Aardolie- en gasraffinaderijen als zodanig aangewezen onder categorie 1.2.

Dat betekent dat de betrokken installatie onder de werkingssfeer van de IPPC valt. Voor deze categorie is in februari 2003 de BREF Aardolie- en gasraffinaderijen opgesteld. Een samenvatting hiervan is in december 2005 toegevoegd aan de NeR, met daarbij een oplegnotitie over de toepassing van de BREF en de relatie tussen de BREF en de huidige Nederlandse wetgeving. De BREF dient als hulpmiddel voor het bepalen van BBT bij het verlenen van milieuvergunningen. In deze BREF worden bijna 600 technieken in overweging genomen bij het vaststellen van BBT, verdeeld over 25 procesonderdelen. Een van de procesonderdelen is waterstofproductie (activiteit 14), waarvoor 4 BBT's zijn gedefinieerd.

5.3 Milieuzorgsysteem

Het landelijke en ook ons beleid is erop gericht dat bedrijven worden gestimuleerd om, ten behoeve van de vertaling van de milieuregelgeving naar de actuele bedrijfssituatie en het streven naar een zo gering mogelijke milieubelasting van de bedrijfsactiviteiten, bedrijfsinterne milieuzorgsystemen te implementeren.

In de BREF Aardolie- en gasraffinaderijen wordt ten aanzien van milieuzorg opgemerkt dat de beste milieuprestaties geleverd worden door een installatie die is uitgerust met de beste technologie en bedreven wordt op de meest effectieve en efficiënte wijze. Dit wordt als volgt onderkend in de IPPC-richtlijn definitie voor "techniek": *"zowel de gebruikte technologie als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, bedreven en ontmanteld"*. In de BREF Afgas- en afvalwaterbehandeling is milieuzorg ook een belangrijk onderwerp, waarbij de nadruk ligt op het meten en registreren van de emissies.

Voor IPPC-installaties geldt dat een milieuzorgsysteem (MZS) het instrument is dat door bedrijven gebruikt kan worden om op een systematische en aantoonbare manier om te gaan met zaken als ontwerp, bouw, bedrijven en ontmantelen van een installatie. Een MZS bevat de organisatorische structuur, verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden en procedures, en is een bron van continue verbetering van de milieuprestaties. Een MZS is het meest effectief en efficiënt wanneer dit onderdeel uitmaakt van het totale management en bedrijfsvoering binnen een bedrijf.

Veel bedrijven beschikken over een MZS dat is opgezet en gecertificeerd volgens internationale normen als EN-ISO 14001 en EMAS. Opgemerkt wordt dat een zorgsysteem volgens de systematiek van de EN-ISO 14001 een organisatie als eenheid neemt, terwijl de BREF een engere reikwijdte heeft. Met name activiteiten met betrekking tot producten en diensten die een bedrijf heeft, vallen buiten de scope van de IPPC. Het beschikken over en werken volgens een MZS is in de BREF Aardolie- en gasraffinaderijen aangemerkt als BBT, ook al is het MZS niet gecertificeerd volgens een internationale norm (paragraaf 3.15.1). Het voldoen aan bijv. de EN-ISO 14001 kan dan ook als aanvulling op BBT worden gezien.

In 1990 is bij TRN begonnen met een systematische aanpak van milieuzorg. In 1993 werd TRN gecertificeerd door KPMG Milieu conform de Toets Milieuzorgsystemen en vervolgens in 1998 de actuele certificatie volgens ISO 14001.

5.4 Bodem en grondwater

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor zijn in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisicocategorie te worden ondergebracht.

In de aanvraag is aangegeven dat ter plaatse bodemonderzoeken uitgevoerd zijn, zodat de huidige samenstelling van de bodem is vastgelegd. De nieuwe installatie zal voorzien worden van een betonnen vloeistofkerende vloer met afvoer naar het procesriool. Door het opnemen van voorschrift 2.1 is geborgd dat voldaan wordt aan de eindemissiescore 1 conform de NRB.

5.5 Geluid

Ten aanzien van geluid merken wij het volgende op:

Rond het industrieterrein Vlissingen-oost is op 26 juli 1991 bij Koninklijk besluit een geluidszone vastgesteld. Bij de vaststelling van de geluidzone is gebleken dat er sprake was van een sanerings situatie. Teneinde deze saneringssituatie op te lossen is in oktober 1997 door het college van Gedeputeerde Staten een programma van maatregelen vastgesteld. Dit programma van maatregelen is aan het ministerie van VROM gezonden teneinde op de saneringswoningen een maximale toelaatbare grenswaarde (MTG) vast te stellen. Ingevolge artikel 72, tweede lid, van de Wet geluidhinder heeft de minister voor de gevels van de woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen waarop het programma van maatregelen betrekking heeft hogere grenswaarden van de geluidsbelasting vastgesteld.

Inmiddels is gebleken dat de in 1991 vastgestelde geluidzone onvoldoende geluidruimte biedt om het industrieterrein verder te ontwikkelen. Door de provincie Zeeland is samen met Zeeland Seaports een project opgestart met als doel de geluidzone rond het industrieterrein te verruimen. Hiertoe is op 27 september 2005 door het college van gedeputeerde staten een hogere grenswaarde vastgesteld voor in totaal 285 woningen. Tevens zijn de gemeenten bezig de geluidzone in de betreffende bestemmingsplannen te wijzigen. Hiermee wordt extra geluidruimte gecreëerd voor zowel de bestaande als de nieuw te vestigen bedrijven.

Zoals eerder is opgemerkt wordt momenteel gewerkt aan een revisie-vergunning voor TRN. De uitbreiding met HPU2 wordt daarin meegenomen. Onderhavige vergunning is een wijziging van de vigerende vergunning van 23 december 1995, nummer 9510236/1978/41. In de aanvraag is de door TRN aangegeven dat de HPU2 past binnen de "geluidruimte" zoals die in de nieuwe, te verlenen revisie-vergunning voor TRN wordt vastgelegd. Omdat de geluidruimte in de revisie-vergunning een gedeeltelijke aanscherping is van de vigerende geluidsvoorschriften, past de HPU2 ook binnen de geluidsvoorschriften van de vergunning uit 1995.

Op grond van het voorgaande komen wij tot de conclusie dat het niet nodig is om aan deze vergunning nadere voorschriften met betrekking tot geluid op te nemen. Wel is voorschrift 6.1 opgenomen, waarin bepaald wordt dat binnen 6 maanden na de opstart wordt aangetoond dat voldaan wordt aan de vergunning.

5.6 Energie

Op 6 juni 1999 is het Convenant Benchmarking Energie-efficiency ondertekend door de overheid (Ministerie van VROM en IPO) en namens het bedrijfsleven VNO-NCW en een zestal branche-organisaties. Bedrijven met een jaarlijks energieverbruik van meer dan 0,5 PJ kunnen zich aansluiten bij het convenant.

TRN is toegetreden tot het convenant Benchmarking energie-efficiency en heeft in 2002 een Energie-efficiencyplan ingediend, wat door ons is goedgekeurd. Het is mogelijk dat een onderneming het convenant Benchmarking energie-efficiency gemotiveerd en met onmiddellijke ingang opzegt. Om die reden hebben wij voorschrift 4.1 opgenomen waarin is bepaald dat vergunninghouder ons van de beëindiging in kennis stelt.

Vanaf 1 januari 2005 vindt de handel in CO₂-emissierechten plaats. Doel hiervan is dat reducties in de emissie van CO₂ daar genomen worden waar dit vanuit kosteneffectiviteit het meest effectief is. Volgens artikel 8.13a, tweede lid van de Wet milieubeheer, is het niet toegestaan om voorschriften op te nemen in een vergunning voor een inrichting die onder artikel 16.5, eerste lid valt, inhoudende een emissiegrenswaarde voor de directe emissie van broeikasgassen en ter bevordering van een zuinig gebruik van energie in de inrichting. Een en ander wordt verder geregeld in een vergunning die het bevoegd gezag de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) afgeeft.

In de BREF Aardolie- en gasraffinaderijen is energie-efficiency een van de belangrijkste aandachtspunten. Binnen procesonderdeel 14 (waterstofproductie) worden "terugwinnen van warmte uit het steam-reformer flue gas en warmte rond de vloeistofadsorber en methanator" en "toepassen van warmte-integratie" als BBT gedefinieerd. In de aanvraag is aangegeven dat deze technieken toegepast worden. De conclusie is dat voldaan wordt aan BBT.

5.7 Oppervlaktewater/afvalwater

De inrichting kent een aantal bedrijfsafvalwaterstromen die direct, of indirect na behandeling in de eigen zuivering of in de zuivering van Delta, op de Westerschelde worden geloosd. De voornaamste zijn lozingen als gevolg van koelwater, ketelspuiwater, regenerant demi- en condensaatreinigingsinstallatie en potentieel verontreinigd en schoon hemelwater. Voor de lozing van de diverse afvalwaterstromen is gelijktijdig met deze vergunning een vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren aangevraagd (zie hoofdstuk 3 van deze overwegingen).

In de BREF Aardolie en gasraffinaderijen is het verminderen van de waterverontreiniging een van de belangrijkste aandachtspunten. Wij merken op dat binnen de HPU2 nauwelijks afvalwater vrijkomt. Er is geen reden om nadere voorschriften ten aanzien van het ontstaan van afvalwater aan deze vergunning te verbinden. Wel is voorschrift 2.2 opgenomen, waarin eisen ten aanzien van het rioleringsysteem zijn opgenomen.

5.8 Lucht

5.8.1 Europees en nationaal beleid

De huidige emissies in Europa van onder andere NO_x, SO₂, NH₃ en VOS liggen nog ver boven de uit bescherming van eco-systemen gewenste niveaus. In het kader van de bestrijding van de verzuring zijn in Europees verband voor deze stoffen normen opgesteld, waaraan de lidstaten in 2010 dienen te voldoen. Deze normen zijn vastgelegd in de zogenaamde NEC-richtlijn en voor Nederland verder uitgewerkt in de Nationale emissie doelstelling in het NMP-4. Momenteel worden afspraken gemaakt tussen de overheid en het bedrijfsleven hoe de niveaus van 2010 bereikt kunnen worden. Duidelijk is dat de raffinaderijen hieraan een substantiële bijdrage zullen moeten leveren.

De emissies als gevolg van het verbranden van olie en gas in stookinstallaties zijn gelimiteerd in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (BEES-A). Het gaat hierbij met name om de emissie van NO_x, SO₂ en stof. Verder zijn in de Nederlandse emissie richtlijnen (NeR) diverse eisen gesteld. In de BREF Aardolie- en gasraffinaderijen is aangegeven welke maatregelen als BBT beschouwd moeten worden ten einde de diverse vormen van (lucht-)verontreiniging te voorkomen.

Naast de emissie-eisen in het BEES-A is sinds 1 januari 2005 de handel in emissierechten voor CO₂ gestart en per 1 juni 2005 de handel in emissierechten voor NO_x. Voor beide emissies zijn door de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) vergunningen verleend aan TRN, waarin is aangegeven hoeveel emissierechten zijn toegewezen. Dit betekent dat in deze vergunning geen emissie-eisen in de vorm van een jaarvracht ten aanzien van CO₂ (art. 8.13a, tweede lid van de Wm) is opgenomen. Voor alle emissies geldt dat in de eerste plaats voldaan moet worden aan BBT (zie uitspraak ABRvS d.d. 20 april 2005, zaaknummer 200405315/1).

5.8.2 Het bubble concept

In paragraaf 4.15.2 van de BREF wordt het bubble concept beschreven. Binnen diverse Europese landen wordt het bubble concept toegepast. Het bubble concept is een sturingsinstrument, waarbij de gehele raffinaderij als één virtuele schoorsteen wordt beschouwd. Het bubble concept wordt meestal toegepast voor de emissie van SO₂, maar het kan ook worden gebruikt voor NO_x, stof, CO en zware metalen (Ni, V).

In deze vergunning worden vrachten voor de HPU2 opgelegd voor de componenten NO_x en CO. In de te verlenen revisie-vergunning zullen bubble's opgenomen worden voor de diverse stoffen die geëmitteerd worden. Ook de HPU2 dient in deze bubble's te worden meegenomen.

5.8.3 NO_x

In de HPU2 wordt aardgas en purge gas als brandstof gebruikt. Beide gassen bevatten geen zwavel, zodat er geen SO₂ geëmitteerd wordt. Van een emissie van stof is ook geen sprake. In de BREF Aardolie- en gasraffinaderijen is voor procesonderdeel 14 géén BBT opgenomen voor emissies uit de installatie.

In de aanvraag is aangegeven dat er max. 4 kg NO_x/h en 21.000 kg CO₂/h geëmitteerd kan worden (dit komt overeen met 66,67 mg NO_x/Nm³ en 350 mg CO₂/Nm³). Volgens het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (BEES-A) geldt voor deze installatie een emissie-eis van 110 mg NO_x/m³ indien binnen de inrichting gegenereerd gas gebruikt wordt en 80 mg NO_x/m³ indien gas niet afkomstig van de inrichting wordt gebruikt. In de HPU2 wordt aardgas van buiten de inrichting én purgegas dat binnen het proces ontstaat, gebruikt. De in de aanvraag genoemde vracht voor NO_x is in voorschrift 4.1 opgenomen, zodat voldaan wordt aan BEES-A. Verder geldt dat de emissie in het NO_x-monitoringsprotocol opgenomen moet worden. Voor CO₂ is geen vracht opgenomen in verband met artikel 16.5, eerste lid van de Wm. Wel zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van storingen (4.2) en ten behoeve van monitoring (4.3 en 4.4).

Ten aanzien van een toetsing aan het Besluit Luchtkwaliteit (BLK) geldt dat in deze vergunning geen kwantitatieve toetsing heeft plaatsgevonden. De achtergrondconcentratie in het Sloegebied ligt in de range van 18-24 ug NO₂/m³, terwijl de grenswaarde 40 ug NO₂/m³ is. Ter plaatse wordt de grenswaarde ruimschoots gehaald. Gezien de relatief geringe vracht aan NO_x kan zonder nadere berekening worden gesteld dat demissie van HPU2 niet tot gevolg zal hebben dat in de omgeving de grenswaarde voor NO₂ wordt overschreden. In de revisievergunning wordt wel een kwantitatieve toetsing uitgevoerd.

5.9 Verkeer

Als grondstof wordt met name aardgas gebruikt, wat per pijpleiding wordt aangevoerd. Verder worden als hulpstoffen katalysatoren gebruikt, welke om de paar jaar gewisseld worden. Voor de productie van ketelwater worden chemicaliën gebruikt, welke per as worden aangevoerd. Gezien de geringe hoeveelheid vervoersbewegingen zijn hiervoor geen extra voorschriften aan deze vergunning verbonden.

5.10 Grond- en hulpstoffen

Als grondstof wordt aardgas gebruikt, terwijl katalysatoren en waterbehandelingschemicaliën als hulpstoffen gebruikt worden. De containers waarin de chemicaliën bewaard worden, zullen voorzien zijn van een lekbak. Het vrijkomend purge gas wordt volledig als brandstof ingezet, zodat op dit punt voldaan wordt aan BBT.

5.11 Afvalstoffen

In de HPU2 komt alleen katalysator als afvalstof vrij. Ten aanzien van katalysatoren wordt in de BREF het bevorderen van het regenereren hiervan als BBT aangemerkt. In voorschrift 5.1 is dit geborgd.

5.12 (Externe) Veiligheid

5.12.1 Toetsingskader

Het externe veiligheidsbeleid betreft de beheersing van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij onder meer om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen op industriële schaal. Zoals in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

- op een bepaalde plaats een daar aanwezig individu geen hogere kans op overlijden heeft dan maatschappelijk is geaccepteerd (het plaatsgebonden risico, voorheen individueel risico);

- de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers voldoet aan de daaraan gestelde norm (het groepsrisico).

Het plaatsgebonden risico is een maatstaf voor de persoonlijke veiligheid van mensen die in de omgeving van een risicovolle activiteit verblijven. Het groepsrisico voegt daar als maatstaf aan toe de verwachte omvang van een ongeval uitgedrukt in het aantal dodelijke slachtoffers, gegeven de kans op dat ongeval.

Het plaatsgebonden risico is de kans per jaar dat een persoon op die plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval op die locatie bij risicovolle activiteiten. De norm voor het plaatsgebonden risico bedraagt 10^{-6} per jaar (d.w.z. een kans van één op de miljoen per jaar)

Het groepsrisico geeft de kans aan dat een groep personen in de omgeving overlijdt ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het gaat dus om het aantal mogelijke slachtoffers wanneer zich een ongeval voordoet. De hierbij gehanteerde norm voor inrichtingen bedraagt:

- 10 of meer doden: kans van één op honderdduizend (10^{-5}) per jaar;
- 100 of meer doden: kans van één op tien miljoen (10^{-7}) per jaar;
- 1000 of meer doden: kans van één op één miljard (10^{-9}) per jaar, etc.

Het toetsingskader van de aanvraag voor de veiligheid bestaat uit de beleidsvisie van de provincie Zeeland, die op 7 oktober 2005 door Provinciale Staten is vastgesteld. Hierin zijn de nationale beleidskaders samengebracht en deels uitgewerkt. Die nationale kaders zijn:

1. Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999 (BRZO '99) en de daarbij behorende PGS-richtlijnen 1 en 3;
2. Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's;
3. Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen.

5.12.2 BRZO '99

Op grond van de hoeveelheid gevaarlijke stoffen die binnen de inrichting aanwezig kunnen zijn moet TRN voldoen aan het BRZO '99. Het bedrijf moet alle maatregelen treffen die mogelijk zijn om die risico's te beperken en een beleid ontwikkelen om zware ongevallen te voorkomen, het zogenaamde preventiebeleid zware ongevallen (PBZO). Dat beleid moet worden vastgelegd in een document, het PBZO-document. Ter uitvoering van dit beleid moet een Veiligheidsbeheerssysteem (VBS) opgesteld en geïmplementeerd worden. Bovendien moet het bedrijf een veiligheidsrapport (VR) opstellen overeenkomstig bijlage III van het BRZO '99.

Het VR is op 11 december 2001 ontvangen. Bij brief van 27 maart 2002, kenmerk 023316dg is door de Provincie Zeeland met het rapport ingestemd. Het VR zal voor 11 december 2006 worden vervangen door VR-2. De onderhavige aanvraag omvat wijzigingen welke worden meegenomen in het VR-2.

Met behulp van het instrument domino-effecten is vastgesteld dat TRN niet wordt aangewezen als een inrichting waarvan de risico's van een zwaar ongeval of de gevolgen daarvan door de ligging van een naastgelegen inrichting en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in beide inrichtingen groter zijn dan op grond van de in de afzonderlijke inrichtingen aanwezige hoeveelheden kan worden verwacht.

5.12.3 Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's

In het VR van TRN is uitgebreid omschreven welke maatregelen en voorzieningen er getroffen zijn ter beperking van de risico's. Deze maatregelen en voorzieningen zijn in principe voldoende om de risico's van deze fabriek zo klein mogelijk te maken, als die correct uitgevoerd worden en/of juist functioneren. Er zijn onder meer de volgende maatregelen getroffen:

- Er is een rook- en vuurverbod op het gehele terrein;
- Er is de beschikking over een eigen brandweer;
- Er is sprake van preventief onderhoud en inspecties;
- Er wordt gebruik gemaakt van overdrukbeveiligingen;
- Er zijn diverse opvangvoorzieningen;
- De diverse opslagen zijn conform de desbetreffende PGS-richtlijn uitgevoerd.

Voor de HPU2 is een risico-identificatie uitgevoerd op basis van gegevens van de bestaande HPU1. De conclusie die TRN hier uit trekt is dat de risico-contour ter hoogte van de HPU2 wordt bepaald door de

LPG opslag en DHC reactoren. In de HPU2 naast waterstof voornamelijk gasvormige lichte koolwaterstoffen. Met name door de geringe hoeveelheid van deze producten worden de subselectiegetallen van HPU2 op basis de gegevens van HPU1 ten opzichte van de LPG opslag en DHC reactoren dermate laag ingeschat, dat het opnieuw uitvoeren van een QRA geen toegevoegde waarde heeft. De resultaten van de huidige QRA zal als gevolg van deze uitbreiding niet noemenswaardig veranderen.

Op bladzijde 27 van 34 van de aanvraag geeft TRN aan dat na het beschikbaar zijn van de Process en Instrument Diagrams (P&ID's) een veiligheidsstudie uitgevoerd zal worden. De aanbevelingen die eventueel uit deze risicostudie naar voren komen dienen naar onze mening in het ontwerp dan wel bij de bouw van de installatie te worden uitgevoerd. Een en ander is geborgd door het opnemen van de voorschriften 7.1 en 7.2.

Voorts merken wij op dat aan de te verlenen revisie-vergunning nadere voorschriften ten aanzien van externe veiligheid voor de hele inrichting van TRN zullen worden verbonden.

5.12.4 Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) legt veiligheidsnormen op aan overheden die besluiten nemen over bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het besluit verplicht gemeenten en provincies om bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen de in het Besluit genoemde externe veiligheidsnormen in acht te nemen ten aanzien van kwetsbare objecten en met die normen rekening te houden ten aanzien van beperkt kwetsbare objecten. Het besluit legt de grenswaarde van het plaatsgebonden risico vast en geeft een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico. Daarbij speelt de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico een rol. De acceptatie van het GR moet gemotiveerd worden. Het bevoegd gezag moet in of bij het desbetreffende besluit verantwoording afleggen over de mogelijke gevolgen die dat besluit kan hebben voor het groepsrisico. Bij die verantwoording moet er onder andere aandacht besteed worden aan de zelfredzaamheid van de bevolking en aan de mogelijkheden voor hulpverlening bij een ongeval in een risicobedrijf, bijvoorbeeld de bereikbaarheid voor ambulances en brandweer.

Op grond van artikel 2, eerste lid, sub a, valt TRN onder de reikwijdte van het BEVI. Ten aanzien van het Plaatsgebonden risico merken wij op dat de 10^{-6} contour van TRN voor een deel buiten de inrichtingsgrens valt. Er bevinden zich geen kwetsbare objecten of beperkt kwetsbare objecten binnen deze contour.

Ten aanzien van het Groepsrisico merken wij op dat gezien de beperkte populatie in de omgeving er geen sprake is van een relevant groepsrisico.

5.13 Natuur en Landschap

De Flora- en faunawet is alleen (met uitzondering van de zorgplicht) van toepassing op de aangewezen beschermde soorten. Dit zijn alle van nature in Nederland voorkomende zoogdiersoorten (met uitzondering van bruine rat, zwarte rat en huismuis), soorten amfibieën en reptielen, soorten vissen (met uitzondering van soorten van de Visserijwet 1963) en alle van nature op het Europese grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie voorkomende vogelsoorten. Daarnaast is er een aantal overige planten- en diersoorten aangewezen. De wet richt zich ook op de bescherming van uitheemse soorten. De Flora- en faunawet bevat een aantal verbodsbepalingen om er voor te zorgen dat in het wild levende soorten zoveel mogelijk met rust gelaten worden.

De raad van de Europese Gemeenschappen heeft in 1979 de Richtlijn 79/409/EEG vastgesteld inzake het behoud van de vogelstand (hierna Vogelrichtlijn). In 1992 is door deze raad de Richtlijn 92/43/EEG (hierna Habitatrichtlijn) vastgesteld. Het doel van deze richtlijn is omschreven als: *"bijdragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten waarop het Verdrag van toepassing is."*

Artikel 6 van de Habitatrichtlijn is een cruciaal onderdeel van het hoofdstuk "instandhouding van de natuurlijke habitats en habitats van soorten" van de Habitatrichtlijn. Het stelt het raamwerk voor betreffende natuurbehoud en -bescherming in "Natura 2000"-gebieden en omvat voorschriften inzake pro-actieve, preventieve en procedurele maatregelen. Het slaat zowel op de uit hoofde van de Vogelrichtlijn aangewezen speciale beschermingszones als op de gebieden waarop de Habitatrichtlijn van toepassing is.

Artikel 6, eerste lid, van de Habitatrichtlijn voorziet in het treffen van de nodige instandhoudingsmaatregelen en is hoofdzakelijk gericht op positieve en pro-actieve ingrepen. Artikel 6, tweede lid, bepaalt dat kwaliteitsverlies van habitats en aanzienlijke verstoring van soorten moeten worden vermeden. De nadruk ligt op preventie. Artikel 6, derde en vierde lid, voorzien in een reeks procedurele en feitelijke waarborgen ten aanzien van plannen en projecten die significante gevolgen kunnen hebben voor een aangemeld c.q. aangewezen gebied.

TRN ligt op het industriegebied Vlissingen-Oost en heeft via de Van Cittershaven toegang tot de Westerschelde. Via de Van Cittershaven worden producten per binnenvaartschepen afgevoerd. Daarnaast beschikt TRN over een zeesteiger voor aanvoer van ruwe olie en afvoer van producten per zeeschip. Deze steiger ligt in de Westerschelde.

De Westerschelde is een speciale beschermingszone (SBZ) inzake zowel de Vogel- als de Habitatrichtlijn. Bij de aanvraag is een natuurtoets gevoegd. In het kader van de toetsing zijn de volgende milieufactoren beoordeeld:

- lozing afvalwater
- emissies
- geluid
- bodemverontreiniging
- licht
- verkeersbewegingen.

In het kader van de *Vogelrichtlijn* is de conclusie dat de bedoelde aspecten geen significante negatieve effecten blijken te hebben op de in het gebied voorkomende vogelsoorten. Daar komt bij dat de raffinaderij reeds 30 jaar op deze locatie gevestigd is en de activiteiten de aanwijzing als SBZ niet in de weg hebben gestaan. Daarnaast heeft TRN een aantal maatregelen doorgevoerd waardoor de eventuele effecten ten opzichte van het aanwijzingsjaar 2000 verder zijn teruggelopen. Het gaat hierbij om maatregelen om emissies naar zowel het oppervlaktewater als naar de lucht te verminderen. Daarnaast zijn maatregelen getroffen om de uitstraling van geluid te verminderen, terwijl rondom de raffinaderij andere bedrijven gevestigd zijn die voor een deel het geluid afschermen. Ten aanzien van de verlichting op het terrein zijn geen nadelige effecten te verwachten, ook niet van het fakkelen. Ten aanzien van verkeersbewegingen geldt dat alleen het aan- en afmeren van schepen in de Van Cittershaven of aan de zeesteiger enige verstoring van foeragerende vogels tot gevolg kan hebben. Geconcludeerd wordt dat het effect op de kwalificerende vogelsoorten verwaarloosbaar is omdat de vaargeulen naar de haven en de steiger zich op voldoende afstand bevinden van de foerageer- en broedgebieden.

In het kader van de *Habitatrichtlijn* is de conclusie dat het bij de mogelijke effecten van de activiteiten van TRN op het Habitatrichtlijngebied gaat om de lozing van afvalwater, scheepvaartbewegingen van en naar de raffinaderij en de aanwezigheid van de zeesteiger. Geconcludeerd wordt dat deze aspecten niet leiden tot negatieve effecten op de habitattypen en soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Het afvalwater wordt gezuiverd voordat het geloosd wordt en er vindt geen opwarming plaats. Bij de verlading van schepen zijn maatregelen getroffen welke gericht zijn op het minimaliseren van de kans op verontreinigingen van het oppervlaktewater. De zeesteiger leidt, door zijn vorm en de ligging aan diep vaarwater, niet tot beïnvloeding van de dynamiek van de Westerschelde of tot afslag van schorren.

Ten aanzien van soorten geldt dat de Nauwe Korfslak en Groenknolorchis binnen het Westerscheldegebied zijn waargenomen bij Breskens, op ruime afstand van de raffinaderij. De afname van Zeeprick, Rivierprick en Fint is een gevolg van waterhuishoudkundige maatregelen waardoor zij hun paaigebied niet meer kunnen bereiken, maar de afname hangt niet samen met de activiteiten van TRN. Ook is er geen sprake van negatieve effecten op de Zeehond omdat de rustgebieden, onbegroeide zandplaten, op grote afstand van TRN gelegen zijn. Ook de kwaliteit van het afvalwater van TRN heeft geen invloed op zeehonden.

Beoordeling en conclusie

Wij komen tot de conclusie dat er geen negatieve beïnvloeding plaatsvindt van de kwaliteiten en natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone Westerschelde (Vogel- en Habitatrichtlijn). Een ontheffing ex. artikel 75 van de Flora- en faunawet is niet nodig omdat er geen beschermde natuurwaarden worden

verstoord. Wij zijn van oordeel dat er vanuit natuur en landschap geen beletsel is om de gevraagde vergunning te verlenen.

5.14 Toetsing aan milieubeleidsplan

Het provinciale milieubeleid is vastgelegd in het door Provinciale Staten van Zeeland vastgestelde Zeeuws Milieubeleidsplan Groen Licht (2001-2006). Vanuit Groen Licht wordt in het kader van verzuring aangegeven dat drie belangrijke bronnen in Zeeland het leeuwendeel veroorzaken van de emissie van SO₂, nl. de kolencentrale, Pechiney en TRN. Aangegeven wordt dat bij de vermindering van de emissie van SO₂ het uitgangspunt is dat de provincie een evenredige bijdrage levert aan de landelijke taakstelling in het NMP-3. Voor de onderhavige installatie, nl. de HPU2 geldt, dat er geen emissie van SO₂ plaats zal vinden.

Verder is in Groen Licht het streven naar ontkoppeling van economische groei en milieudruk verwoord. Ten aanzien hiervan merken wij op dat de uitbreiding met de HPU2 niet primair tot een economische groei leidt. Wel geldt voor TRN als geheel dat in de te verlenen revisievergunning dusdanige emissie-eisen gesteld zullen worden dat de milieudruk daadwerkelijk zal afnemen.

Wij komen op grond van het voorgaande tot de conclusie dat het verlenen van de gevraagde vergunning niet in strijd is met het door Provinciale Staten van Zeeland vastgestelde Zeeuws Milieubeleidsplan Groen licht.

6 ZIENSWIJZEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-BESCHIKKING

Op 15 augustus 2006 hebben we de volgende zienswijzen ontvangen van de heer J.M. Nijsten te Borsele. De vetgedrukte tekst is de reactie op de zienswijzen.

1. De raffinaderij overtreedt de aan haar verleende vergunningen waardoor grote overlast en schade in de directe omgeving, o.a. het bedrijf van de heer Nijsten, wordt veroorzaakt. Overtredingen in de vorm van verhoogde emissies van geluid, luchtverontreiniging (stof-roet-stank) en licht. De vergunningverlener is hier al jaren van op de hoogte, maar er is onvoldoende tegen opgetreden (gehandhaafd).

De stelling dat TRN de vergunning overtreedt, met als gevolg overlast en schade in de omgeving, delen wij niet. Er vinden regelmatig controlebezoeken plaats. Indien daarbij overtredingen worden geconstateerd, worden deze met de ons ter beschikking staande middelen aangepakt.

In de HPU2 worden aardgas en purgegas als brandstof gebruikt, waardoor geen emissies in de vorm van stof, roet en stank zullen optreden. Van een toename van de emissie van geluid zal geen sprake zijn omdat de HPU2 binnen de vergunde geluidsruimte blijft. Uitstraling van licht blijft beperkt tot een aantal armaturen, die in verband met de arbo-wetgeving nodig zijn.

Conclusie: de zienswijze wordt niet gehonoreerd.

2. Er is nog steeds geen adequate schadeloosstelling aanwezig voor de schade welke door gebruik van de vergunningen wordt veroorzaakt. Ook de schade welke bij de provincie bekend is (RIVM-onderzoek dat door de provincie en gemeente is betaald) is nog steeds niet gewaarborgd. Men kan geen vergunningen afgeven waarin de schade naar de omgeving niet geheel uitgesloten is zonder dat een dergelijke waarborg of planologische oplossing in wordt vastgelegd.

Bij de beoordeling van een aanvraag in het kader van de Wet milieubeheer vormen de artikelen 8.9 en 8.10 het toetsingskader. In artikel 8.10 is aangegeven wat de weigeringsgronden zijn. In het eerste lid van dit artikel is bepaald dat de vergunning slechts geweigerd kan worden in het belang van de bescherming van het milieu. In het tweede lid is bepaald dat de vergunning in ieder geval geweigerd wordt indien:

- a. door verlening daarvan niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast;
- b. verlening daarvan niet in overeenstemming zou zijn met hetgeen overeenkomstig artikel 8.8, derde lid, door het bevoegd gezag in acht moet worden genomen;
- c. door verlening daarvan strijd zou ontstaan met regels als bedoeld in artikel 8.9.

Zoals in de overwegingen is aangegeven worden de beste beschikbare technieken binnen de HPU2 toegepast en kan door het stellen van voorschriften het milieu voldoende beschermd worden. Het waarborgen van schadevergoeding is geen weigeringsgrond conform artikel 8.10 van de Wet milieubeheer, zodat wij de vergunning moeten verlenen.

Ten aanzien van het genoemd RIVM-rapport merken wij het volgende op: de conclusie in het rapport van december 1995 is dat "met betrekking tot schade aan fruit, kan op grond van het onderzoek slechts worden gesteld, dat van de potentiële bronnen in eerste instantie een nabij gelegen raffinaderij in aanmerking komt, maar dat herkomst uit een andere bron op grond van de onderzoeksresultaten niet uit te sluiten is" (samenvatting, blz. 6 van het rapport nr. 609021 009). Ten aanzien van de schaderegeling ligt de definitieve regeling voor bij het bestuur van Zuidelijke Land- en Tuinbouw-organisatie.

Conclusie: de zienswijze wordt niet gehonoreerd.

3. De door de overheden meerdere malen aangegeven planologische oplossing een scheidende zone (Sloebossen) om de overlast en schade op het bedrijf weg te nemen wordt door de gemeente Borsele niet gerealiseerd en dit met goedkeuring van de provincie Zeeland (goedkeuring bestemmingsplan groenproject 't Sloe). Dit verplicht de vergunningverlener om een complete waarborging t.o.v. het bedrijf t.a.v. alle voorkomende schades welke voortvloeien uit het gebruik van de vergunning in deze vergunning op te nemen. Dit temeer omdat de afscherming van het Sloebos alleen ter plaatse van de raffinaderij ontbreekt.

Voor zover deze zienswijze betrekking heeft op het groenproject 't Sloe, betreft het een procedure in het kader van de Wet op de ruimtelijke ordening. Deze wet kent een eigen rechtsgang. Inmiddels is hierin door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State op 26 juli 2006, zaaknummer 200509760/1, uitspraak gedaan. Voor zover de zienswijze betrekking heeft op het voorkomen van schade, verwijzen wij naar onze reactie op zienswijze 2.

Conclusie: de zienswijze wordt niet gehonoreerd.

4. Ook wordt door de provincie niet voldaan aan de verplichtingen inzake het Sloerandbeleid. **Ook deze zienswijze heeft betrekking op de planologische procedure. Wij verwijzen naar onze reactie onder zienswijze 3.**

Conclusie: de zienswijze wordt niet gehonoreerd.

5. Ook dienen de bouwvergunning en de vergunning Wet milieubeheer aan elkaar gekoppeld te worden in hun beoordeling (ook planologisch).

Zoals onder 3 van de overwegingen is aangegeven is er afstemming met de te verlenen bouwvergunning. Gezien het feit dat de activiteiten passen binnen het bestemmingsplan, zal de bouwvergunning naar verwachting verleend worden. De vergunning in het kader van de Wet milieubeheer wordt niet eerder van kracht dan nadat de bouwvergunning van kracht wordt.

Conclusie: de zienswijze wordt niet gehonoreerd.

6. Bedrijven welke zo zijn gesitueerd dat deze naar de directe omgeving reeds veel overlast veroorzaken en planologisch niet in de omgeving worden ingepast zodat de overlast (schade) niet wordt weggenomen kunnen geen milieuvergunning krijgen alvorens men zaken als horizonvervuiling, emissies inzake roet-stof-geluid en uitstoot van chemische stoffen en lichthinder zodanig heeft gewaarborgd dat deze niet meer optreden en schade en overlast meer veroorzaken (planologische inpassing en een adequate schaderegeling).

Wij zijn van mening dat de vergunning in het kader van de Wet milieubeheer wel verleend kan worden. Voor de motivatie wijzen op hetgeen als reactie is gegeven bij zienswijzen 1, 2 en 3.

Conclusie: de zienswijze wordt niet gehonoreerd.

7 ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-BESCHIKKING

Binnen de daarvoor gestelde termijn zijn naar aanleiding van de ontwerp-vergunning geen adviezen ingekomen.

8 VERGUNNINGSTERMIJN

Overeenkomstig de aanvraag wordt de vergunning verleend voor onbepaalde tijd.

9 VOORSCHRIFTEN

We hebben overwogen dat de nadelige gevolgen van de inrichting voor het milieu, als bedoeld in artikel 8.8 van de Wet milieubeheer, kunnen worden voorkomen, c.q. beperkt door het stellen van de hierna genoemde voorschriften, zodat er geen bezwaren bestaan de vergunning te verlenen. Daarnaast gelden de voorschriften, voor zover van toepassing op de HPU2, van de vigerende vergunning van 23 december 1995, nummer 9510236/1978/41.

Wellicht ten overvloede wijzen wij er op dat wanneer er sprake is van voorgenomen noodzakelijke bedrijfsactiviteiten, die tijdelijk meer nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben dan in deze vergunning is toegestaan, deze vooraf schriftelijk ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water worden meegedeeld. Ten aanzien van ongewone voorvallen, zoals calamiteiten, is het bepaalde in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer van toepassing.

10 BESLUIT

Wij hebben op grond van het bovenstaande besloten om

- aan Total Raffinaderij Nederland N.V. de gevraagde vergunning te verlenen overeenkomstig de aanvraag en de daarbij overgelegde stukken, die bij dit besluit behoren en als zodanig zijn gewaarmerkt, voor zover daarvan niet wordt afgeweken.;
- de zienswijzen, voorzover daar niet aan tegemoet is gekomen, ongegrond te verklaren.

Aan deze vergunning verbinden wij de volgende voorschriften.

Voorschriften behorend bij de vergunning voor de HPU2 van Total Raffinaderij Nederland N.V. te Nieuwdorp

1. Algemeen

1.1

Onverminderd het bepaalde in deze beschikking is de vergunninghouder gehouden te doen en na te laten hetgeen redelijkerwijs gevegd kan worden om de nadelige gevolgen voor het milieu die de HPU2 kan veroorzaken te voorkomen of te beperken.

Dit voorschrift heeft tenminste betrekking op:

- het ontstaan van afvalstoffen en afvalwater
- de emissie van luchtverontreinigende stoffen
- emissies naar de bodem
- beperken van geluidsoverlast
- het verbruik van energie
- het verbruik van grond- en hulpstoffen
- het verbruik van water
- de veiligheid als gevolg van het in werking zijn van de installatie.

2. Bodem

2.1

Het bodemrisico van in de aanvraag beschreven bodembedreigende activiteiten voldoet door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB).

2.2

De vergunninghouder neemt bij de constructie van nieuwe bedrijfsrioleringen de uitgangspunten, die in deel B2 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming zijn geformuleerd, in acht.

De bij het aanleggen van nieuwe bedrijfsrioleringen toe te passen materialen en rioleringsonderdelen worden onder certificaat geleverd.

3. Inspecties en onderhoud

3.1

Alle installaties en voorzieningen, waaronder emissiebeperkende voorzieningen, waarop deze beschikking betrekking heeft verkeren, voor zover dit voor het vermijden van nadelige gevolgen voor het milieu van belang is, steeds in goede staat en functioneren naar behoren.

Dit wordt regelmatig door middel van interne (apparaat-) inspecties en/of testen gecontroleerd waarbij de bevindingen schriftelijk worden vastgelegd. Onder bevindingen wordt ook verstaan het uitvoeren van reparaties, verbeteringen en geconstateerde afwijkingen.

De frequentie van het uitvoeren van (apparaat)inspecties en/of testen is schriftelijk vastgelegd. De vergunninghouder past de frequentie van onderhoud/inspectie aan als de bevindingen daartoe aanleiding geven.

Deze registratie is binnen de inrichting aanwezig en kan te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

3.2

Onderhoud aan (een deel van) een systeem waarin zich gevaarlijke stoffen (kunnen) bevinden, vindt alleen plaats nadat door het treffen van voorzieningen zodanige condities zijn gecreëerd dat op een veilige wijze het onderhoud uitgevoerd kan worden. De vergunninghouder stelt daartoe een procedure op waarin wordt aangegeven:

- hoe tot een bepaalde veiligheidsniveau gekomen wordt;
- welke fysieke maatregelen getroffen moeten worden om veilig onderhoud te plegen;
- of het betreffende (deel van het) systeem wel of niet vooraf ontdaan moet worden van de gevaarlijke stoffen die zich normaliter in het systeem aanwezig zijn;
- (indien het systeem nog gevaarlijke stoffen mag bevatten) hoe het te openen systeem met zekerheid fysiek gescheiden wordt van de installatiedelen die nog gevaarlijke stoffen kunnen bevatten.

4. *Emissies*

4.1

De emissie van NO_x uit emissiepunt HPU2 is maximaal 4 kg/uur, met uitzondering van starten/stoppen.

4.2

Indien ten gevolge van storing of anderszins de emissie boven de in voorschrift 4.1 genoemde waarde komt, neemt de vergunninghouder onmiddellijk maatregelen om de overschrijding op te heffen dan wel zoveel mogelijk te beperken.

4.3

Ten behoeve van het uitvoeren van controlemetingen zijn op veilige, goed bereikbare en meettechnisch juiste plaatsen afsluitbare openingen aangebracht.

4.4

De vergunninghouder meet en registreert de uitworp van NO_x vanuit HPU2 conform de bepalingen in het NO_x-bepalingsprotocol.

5. *Afvalstoffen*

5.1

De vergunninghouder bevordert, al dan niet in samenwerking met de leverancier(s), het regenereren van gebruikte katalysatoren.

6. *Geluid*

6.1

Binnen 6 maanden nadat de HPU2 in bedrijf is genomen, toont vergunninghouder door middel van een akoestisch onderzoek aan dat de geluidsemissie van de gehele inrichting voldoet aan de geluidsnormen, zoals die in de vergunning van 23 december 1995, nummer 9510236/1978/41 zijn opgenomen. Ten aanzien van het akoestisch onderzoek dient te worden voldaan aan eventueel door de directie Ruimte, Milieu en Water te stellen nadere eisen.

7. *Externe veiligheid*

7.1

De vergunninghouder voert voor de bouw een veiligheidsstudie uit. De resultaten, inclusief de voorgestelde maatregelen van de veiligheidsstudie worden uiterlijk 1 oktober 2006 ter informatie voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water. Ten aanzien van het uitvoeren van de risicostudie wordt voldaan aan eventueel door de directie Ruimte, Milieu en Water te stellen nadere eisen.

7.2

Indien uit de in voorschrift 7.1 bedoelde risicostudie aanbevelingen voortvloeien, worden deze aanbevelingen voor het in bedrijf nemen van de installatie uitgevoerd.

overeenkomstig het door gedeputeerde staten genomen besluit,

drs. C.J. Colijn,
directeur directie Ruimte, Milieu en Water

Mededelingen

1. Beroep

Wij herinneren belanghebbenden, voor zover nodig, aan het bepaalde in artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, op grond waarvan gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN 's-Gravenhage. Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN, 's-Gravenhage.

2. Een afschrift van dit besluit is toegezonden aan:

1. het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Borsele
2. de VROM-Inspectie regio Zuid-West.